

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι δεδομένου ότι 1) οι ανωτέρω Δήμοι, ως οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης εμπίπτουν στην έννοια της αναθέτουσας αρχής κατά το άρθρο 1 στοιχείο β της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ και το άρθρο 1 παράγραφος 9 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, 2) πρόκειται περί συμβάσεων εξ επαχθούς αιτίας με αντικείμενο υπηρεσίες πολεοδομικού σχεδιασμού (άρθρο 8 σε συνδυασμό με Παράρτημα ΙΑ, περίπτωση 12 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ και άρθρο 20 σε συνδυασμό με Παράρτημα ΙΙΑ, περίπτωση 12 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ) και 3) η προϋπολογιζόμενη αξία κάθε καταγελλόμενης σύμβασης όλων των ανωτέρω συμβάσεων υπερβαίνει τα κατώτατα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ και στο άρθρο 7 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, οι επίδικες συμβάσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω οδηγιών.

i) Παραβίαση των άρθρων 8 και 11 παράγραφος 3 της Οδηγίας 92/50/ΕΟΚ

Αναφορικά με τις επίδικες συμβάσεις συμπληρωματικών υπηρεσιών που συνάφθηκαν από το Δήμο Κασσάνδρας, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η αναθέτουσα αρχή επέλεξε τη διαδικασία της απευθείας αναθέσεως χωρίς προηγούμενη δημοσίευση της προκήρυξης ενώ δεν πληρούνταν οι προβλεπόμενες στα άρθρα 8 και 11 παράγραφος 3 περίπτωση ε' της Οδηγίας 92/50/ΕΟΚ προϋποθέσεις που επιτρέπουν την προσφυγή σε αυτή την εξαιρετική διαδικασία και εφαρμόζονται αναφορικά με τις εν λόγω συμβάσεις. Ειδικότερα, για καμία από τις επίδικες συμβάσεις συμπληρωματικών υπηρεσιών δεν πληροúνται η απαιτούμενη προϋπόθεση της ύπαρξης απρόβλεπτων περιστάσεων.

Επικουρικά η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ακόμη και αν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις της εξαιρετικής ρύθμισης του άρθρου 11 παράγραφος 3 περίπτωση ε της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ, το ποσό των συναπτόμενων συμβάσεων συμπληρωματικών υπηρεσιών υπερβαίνει το τιθέμενο από την οδηγία όριο του 50 % επί του ποσού της αρχικής σύμβασης.

ii) Παραβίαση των άρθρων 20 και 31 παράγραφος 4 της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ

Αναφορικά με τις επίδικες συμβάσεις συμπληρωματικών υπηρεσιών που συνάφθηκαν από τους Δήμους Βασιλικών, Εγνατίας και Αρέθουσας η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι αναθέτουσες αρχές επέλεξαν τη διαδικασία της απευθείας αναθέσεως χωρίς προηγούμενη δημοσίευση της προκήρυξης ενώ δεν πληρούνταν οι προβλεπόμενες στα άρθρα 20 και 31 παράγραφος 4 περίπτωση α' της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ προϋποθέσεις που επιτρέπουν την προσφυγή σε αυτή την εξαιρετική διαδικασία και εφαρμόζονται αναφορικά με τις εν λόγω συμβάσεις. Ειδικότερα, για καμία από τις επίδικες συμβάσεις συμπληρωματικών υπηρεσιών δεν πληροúνται η απαιτούμενη προϋπόθεση της ύπαρξης απρόβλεπτων περιστάσεων. Επικουρικά η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ακόμη και αν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις της εξαιρετικής ρύθμισης του άρθρου 31 παράγραφος 4 περίπτωση α της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, το ποσό των συναπτόμενων συμβάσεων συμπληρωματικών υπηρεσιών υπερβαίνει το τιθέμενο από την οδηγία όριο του 50 % επί του ποσού της αρχικής σύμβασης.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό της Ελληνικής Δημοκρατίας ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε για τη σύναψη των καταγγελλόμενων

συμβάσεων ήταν σύμφωνη με το τότε ισχύον εθνικό νομικό πλαίσιο, η Επιτροπή σημειώνει ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν αντίθετη με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ η οποία είχε ήδη ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο κατά το χρόνο σύναψης των ως άνω συμβάσεων (καθώς και με τη μετέπειτα εισαχθείσα οδηγία 2004/18/ΕΚ). Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η εν λόγω διαδικασία δεν ήταν συμβατή ούτε με το επικαλούμενο εθνικό νομικό πλαίσιο.

Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλεστούν εσωτερικές καταστάσεις προκειμένου να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο, η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ελληνική Δημοκρατία παραλείποντας να εξασφαλίσει τη λήψη και αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με τις επιταγές του κοινοτικού δικαίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει των άρθρων 8 και 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ, καθώς και δυνάμει των άρθρων 20 και 31 παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ

(¹) ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1

(²) ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 114

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Ιανουαρίου 2011 — Daiichi Sankyo Company κατά Comptroller-General of Patents

(Υπόθεση C-6/11)

(2011/C 63/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Daiichi Sankyo Company

Καθού: Comptroller-General of Patents

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Ο κανονισμός 469/2009 [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα] (¹) (στο εξής: κανονισμός) αναγνωρίζει, μεταξύ των άλλων στόχων που προσδιορίζονται στις αιτιολογικές σκέψεις του, ότι η χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας στους δικαιούχους εθνικών ή ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας πρέπει να γίνεται υπό τους ίδιους όρους σε όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας (βλ. έβδομη και όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού). Δεδομένου ότι η νομοθεσία για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας δεν έχει εναρμονιστεί σε κοινοτικό επίπεδο, ποια έννοια έχει η φράση «το προϊόν προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού και ποια είναι τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της έννοιας αυτής;

- 2) Σε μια περίπτωση όπως η υπό εξέταση, η οποία αφορά ένα φάρμακο που περιέχει περισσότερες από μία δραστικές ουσίες, υπάρχουν πρόσθετα ή διαφορετικά κριτήρια για να εξακριβώνεται αν «το προϊόν προστατεύεται με κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού και, αν ναι, ποια είναι αυτά τα πρόσθετα ή διαφορετικά κριτήρια;
- 3) Για να μπορεί η σύνθεση δραστικών ουσιών, την οποία αναφέρει η άδεια κυκλοφορίας φαρμάκου στην αγορά, να αποτελεί αντικείμενο συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας, πληρούται, αν ληφθεί υπόψη το γράμμα του άρθρου 4 του κανονισμού, η προϋπόθεση να «προστατεύεται το προϊόν με κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας», κατά την έννοια των άρθρων 1 και 3 του κανονισμού, αν το προϊόν προσβάλλει, κατά το εθνικό δίκαιο, το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας;
- 4) Για να μπορεί η σύνθεση δραστικών ουσιών, την οποία αναφέρει η άδεια κυκλοφορίας φαρμάκου στην αγορά, να αποτελεί αντικείμενο συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας, εξαρτάται, αν ληφθεί υπόψη το γράμμα του άρθρου 4 του κανονισμού, η πλήρωση της προϋπόθεσης να «προστατεύεται το προϊόν με κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας», κατά την έννοια των άρθρων 1 και 3 του κανονισμού, από το αν το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας έχει ένα ή περισσότερα αντικείμενα που αναφέρονται ειδικά μια σύνθεση ουσιών αποτελούμενη αφενός από μια κατηγορία συστατικών που περιλαμβάνει μία από τις δραστικές ουσίες του εν λόγω προϊόντος και αφετέρου από μια κατηγορία άλλων δραστικών ουσιών, η οποία ενδεχομένως δεν εξειδικεύεται, αλλά περιλαμβάνει την άλλη δραστική ουσία του εν λόγω προϊόντος; Ή αρκεί να έχει το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ένα ή περισσότερα αντικείμενα που αφενός να καλύπτουν μια κατηγορία συστατικών που περιλαμβάνει μία από τις δραστικές ουσίες του εν λόγω προϊόντος και αφετέρου να χρησιμοποιούν εξειδικευμένη γλώσσα, λόγω της οποίας το πεδίο προστασίας διευρύνεται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ώστε να περιλαμβάνει και την παρουσία άλλων, μη εξειδικευόμενων δραστικών ουσιών, στις οποίες περιλαμβάνεται η άλλη δραστική ουσία του εν λόγω προϊόντος;

(¹) EE L 152, σ. 1.

Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-16/11)

(2011/C 63/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και E. Randvere)

Καθής: Δημοκρατίας της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (¹), ή μη γνωστοποιώντας τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 15 Μαΐου 2009.

(¹) EE L 108, σ. 1.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]
— **Lucio Rubano κατά Regione Campania, Comune di Cusano Mutri**

(Υπόθεση C-60/09) (¹)

(2011/C 63/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 90 της 18.4.2009.

Διάταξη του προέδρου του ογδού τμήματος του Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2010 — [αίτηση του Bezirksgericht Ried i.L. (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]
— **Ποινική διαδικασία κατά των Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova, Nousia Nettuno**

(Υπόθεση C-116/09) (¹)

(2011/C 63/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 129 της 6.6.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]
— **Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) κατά Magnatradning SL**

(Υπόθεση C-387/09) (¹)

(2011/C 63/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 312 της 19.12.2009.